

Quina feinada!

La (in)visibilitat del treball femení als mitjans de comunicació

OBSERVATORI
DE LES DONES EN ELS MITJANS
DE COMUNICACIÓ

www.observatoridelesdones.org/

Desembre 2018

Llibre

En veu de dona. La Fàbrica Nova de Manresa. Manresa,
Ajuntament de Manresa, Gal·la Garcia Casarramona, 2005

(Pg. 85)

Fragments "**Dietari Laura Sanmiquel**", Manresa, 13 d'abril - 8 de maig de 1951.

"Perquè es feia vaga? Les obreres no estaven contentes, volien cobrar més perquè no es podia viure"
[...]

"Segueix l'aturada de braços caiguts. Ha vingut el senyor alcalde i el senyor Gual i han cridat una comissió, però sembla que no s'han entès. L'alcalde els ha dit que es possessin a treballar, que ja mirarien d'arreglar-ho, però els obrers han contestat que ara ja havien parat i si no els asseguraven una cosa per endavant no engegarien." [...]

"Dimarts, 29 [...] seguia l'aturada. Una comissió de dones ha anat al Sindicat, on ja es trobaven reunides comissions de diferents fàbriques. A la tarda, el Sindicat ha demanat una comissió de nit, que s'ha negat a anar-hi. Al vespre ha arribat el governador..." [...]

"El dimecres 30 seguia l'aturada, però en calma. A 2/4 d'1 ha arribat la Guàrdia Civil i als treballadors del matí no els han deixat sortir. De manera que s'han trobat el personal del primer i segon torn junts sense poder sortir si els uns o els altres no es posaven a treballar. Els treballadors no volen treballar i resten pel matí en espera de poder fugir. En vista d'això, la Guàrdia Civil ha fet venir la Policia Armada, que ha arribat a les 4 i s'ha escampat per dins les fàbriques. A moltes dones els han vingut atacs de nervis i el despatx aviat ha semblat un manicomi i se les han emportat amb el cotxe i el camió. A fora al carrer hi ha una gran expectació de gent que no treballa a la fàbrica" [...]

“Faltaven 10 minuts per a les 12 quan han arribat les autoritats, amb l'alcalde, la secretària del governador, el tinent coronel de la Guàrdia Civil, etc., els quals han fet entrar els obrers a dins la fàbrica obligant-los a engegar. A les 2 paraven, sortint tothom. Nosaltres (despatx) hem parat tot seguit, i hem fet una llista de totes les obreres que havien marxat abans que vingués la Guàrdia Civil. Han posat un cartellet que deia que, de no posar-se a treballar l'endemà, la fàbrica quedava tancada i a mercè de les autoritats governatives. L'endemà, però, ningú no s'ha posat a treballar.”

[Nova aturada els mesos de març, d'abril i de maig de 1951]

14 de març: “Des de primeres hores del matí hi ha hagut tres senyors que, després d'haver parlat amb comissions dins la fàbrica, es veu que no en devien treure l'aigua clara, perquè la gent només els contestava que no es pot viure i que, si no els prometen per endavant, i encara per escrit, que els donaran més plus mensual, augment de jornal, etc., no es posaran a treballar. Cap a les 10 han entrat a la fàbrica, anant secció per secció parlants ells i el senyor Busquets, però a tot arreu han tingut la mateixa resposta: la gent no està per brocs i, tot i que els ha promès que d'aquí a un mes o quinze dies se'ls arreglaria tot, però que no la setmana vinent, no en volen saber res perquè diuen que de promeses, moltes i de fets, pocs.”

[...] “El dia 1 de maig: a tota la fàbrica només treballaven 14 dones.

D'homes molts. A la tarda, de dones 30, d'homes 130. A la tarda una manifestació de dones ha anat a la plaça per parlar amb l'alcalde, però la Guàrdia Civil les ha fet dispersar”.

Dietari de Laura Sanmiquel, treballadora de la Fàbrica Nova, sobre la vaga de gener de 1946, una de les primeres del franquisme. (Font: Laura Sanmiquel)

<http://www.memoria.cat/franquisme/content/la-vaga-de-la-fabrica-nova-1946-documents>